

VĂN BẢN

ĐEO NHẠC CHO MÈO⁽¹⁾

(Truyện ngụ ngôn)

(Tự học có hướng dẫn)

Tự bao giờ đến giờ, mèo cứ xơi chuột māi, nên chuột mới đέ ra là đã sợ mèo rồi.

Nhưng, con giun xéo lắm cung quẫn⁽²⁾, chuột ta lấy thế làm giận. Một hôm, mới hội⁽³⁾ cả nhau lại làm một làng chuột để chống lại mèo. Thôi thì đủ mặt : nào anh Chù, mùi hôi đến nỗi thành câu ca^(a) ; nào chú Nhắt, có tính nhí nhắt đã nên câu ví^(b) ; nào lại ông Cống, rung rinh béo tốt, quan trường lại chấm cho ở trên ông Đồ^(c),...

Khi làng dài răng^(d) đã tề tựu⁽⁴⁾ đông đủ cả rồi, ông Cống mới lên giọng⁽⁵⁾ răng :

– Cái giống quái kia sở dĩ nó chụp được anh em mình chỉ vì trời phú cho nó cái tài rình mò và khéo bắt lén mà thôi. Bây giờ, bà con ta nên mua một cái nhạc⁽⁶⁾ buộc vào cổ nó, để khi nào nó đến, nghe tiếng nhạc, ta biết đường chạy trước, thì nó còn làm gì nổi ta nữa.

(a) *Hôi như chuột chù.*

(b) *Nhí nhắt như chuột nhắt* (*ní nhắt* hoặc *ní nhách* : ăn luôn miệng).

(c) *Ông Cống ... ông Đồ* : Tương truyền những năm có khoa thi, chuột thường hay vào lục lợi những quyển thi, gặm nát cả. Quan trường sợ bị tội, nên phải kiêng tên nó, không dám gọi, mà lại còn phong cho nó danh hiệu đồ ngoại ngạch (ý nói đồ ngoài sổ), tăng nó lên bậc ông Cống (cử nhân), trên cả ông Đồ (những người học chữ nho để thi cử).

(d) *Làng dài răng* : Ta xưa đã biết rằng răng chuột cứ mỗi ngày một dài, nên khi trẻ đã thay răng, thường vẫn có câu: "Chuột chuột chí chí, răng cũ trả mày, răng mới trả tao".

Những chú thích đánh dấu (a), (b), (c), (d) ở bài này là của Ôn Như Nguyễn Văn Ngọc.

Cả làng chuột nghe nói, dẫu mõm, quật đuôi, đều lấy làm phục cái câu chí lí⁽⁷⁾ của ông Cống và đồng thanh ưng thuận.

Khi nhạc đã kiếm được rồi, hội đồng chuột lại họp. Con nào con nấy lao xao hớn hở, bảo nhau đã sắp tới ngày thoát được cái ách ông Miu ranh mãnh rồi.

Nhưng kịp lúc hội đồng hỏi ai dám đem nhạc đeo vào cổ mèo, thì thấy cả hội đồng im phăng phắc, không một cái tai nào nhích, một cái răng nào nhe cẩ.

Không biết cử ai vào việc đại sự ấy, bất đắc dĩ⁽⁸⁾ làng cắt ông Cống phải đi, vì chính ông Cống đã xướng lên⁽⁹⁾ cái thuyết đeo nhạc vậy.

Ấy mới khốn ! Nhưng Cống ta trong lòng tuy nao⁽¹⁰⁾, mà ngoài mặt làm ra bộ bệ vệ kẻ cả, nói rằng :

– Tôi đây, chẳng gì nhờ tổ ám⁽¹¹⁾ cũng được vào bậc ông Cống, ông Nghè, ăn trên ngôi trước trong làng, có đâu làng lại cắt tôi đi làm cái việc tầm thường ấy được ! Trong làng ta nào có thiếu chi người ! Tôi xin cử anh Nhắt, anh ấy nhanh nhẩu chắc làm được việc.

Ấy mới hay ! Nhưng Nhắt ta trở mặt láu, cãi lí rằng :

– Làng cắt⁽¹²⁾ tôi đi, tôi cũng xin vâng, không dám chối từ. Nhưng tôi, dù bé vậy, mà cũng còn ở chiếu trên, chưa đến nỗi nào. Ông Cống không đi, phải ; tôi đây không đi, cũng phải. Để xin cắt anh Chù, anh ấy tuy chậm, nhưng chắc chắn, làng không lo hỏng việc.

Ấy mới không có gì lạ ! Chù ta thật thà, không biết cãi sao, ụt ịt nói rằng :

– Tôi là đầy tớ làng, làng sai tôi đi là phải lắm. Nhưng tôi chỉ sợ, nếu tôi đến gần mèo mà mèo thịt tôi đi, thì rồi lấy ai thay tôi mà buộc nhạc được nữa.

Chuột Cống nhanh miệng bảo :

– Mèo nó có vờn⁽¹³⁾ là vờn chúng tao, vờn cái anh Nhắt kia, chờ chú mày hôi hám như thế, thì nó bắt mà thèm vào. Thôi cứ nhận đi ngay đi, không được nói lôi thôi gì nữa.

Chuột Chù ì ạch phải nhận⁽¹⁴⁾, vác nhạc ra đi tìm mèo thật. Khốn chưa trông thấy mèo, mới nghe thấy tiếng, Chù đã sợ run cả mình, không dám tiến. Nhưng sợ lẹ làng, sau đánh bạo, phải lại gần, thì thấy mèo quả nhiên không thèm vờn đến thật⁽¹⁵⁾. Song mèo cũng nhẹ nhanh giương vuốt, làm cho Chù cắn đầu, vác

cái thân ì ạch chạy khốn chạy khổ về báo cho làng hay. Cả làng nghe báo cũng sợ, bỏ chạy tán loạn, chẳng ai hỏi đến cái nhạc, nó bon đi đâu, và bon tự bao giờ không biết.

Thành ra từ đó, chuột vốn sợ mèo, vẫn hoàn sợ mèo mãi.

(Theo Ôn Như Nguyễn Văn Ngọc)

Chú thích

(1) Truyện này gốc là của É-dốp (người Hi Lạp, thế kỉ VII – thế kỉ VI tr. CN). Tác giả Nguyễn Văn Ngọc dựa vào đây phóng tác, mở rộng thêm ngụ ý của truyện.

(2) *Con giun xéo lăm cõng quắn* (tục ngữ) : ý nói những người dù súc yếu phận hèn, nếu bị đe nén quá mức, cũng sẽ có lúc vùng dậy chống trả.

(3) *Hội* : ở đây là họp.

(4) *Tề tựu* : cùng đến, đến đông đủ.

- (5) *Lên giọng*: nói giọng bê trên (hàm ý xấu).
- (6) *Nhạc*: (lục lạc) chuông con, khi rung phát ra tiếng.
- (7) *Chí lí*: hết sức có lí, hết sức đúng (*chí*: rất, hết sức).
- (8) *Bất đắc dĩ*: không còn cách nào khác, đành phải thế.
- (9) *Xướng lên*: nêu ra, đề ra ý kiến.
- (10) *Nao*: ở đây là lo sợ.
- (11) *Tổ ám*: ân huệ mà con cháu được hưởng nhờ công đức quyền thế của tổ tiên.
- (12) *Cắt*: ở đây là cướp, phân công đi làm một việc gì đó.
- (13) *Vờn*: đùa giỡn bằng những động tác lúc thì ép vào, chụp lấy, xoay đi xoay lại, lúc thì buông ra.
- (14) *Ì ạch phải nhận*: nhận một cách khó khăn, nặng nề.
- (15) Trên thực tế đúng là mèo không bắt chuột chù.

ĐỌC – HIỂU VĂN BẢN

1. Hãy tóm tắt truyện, dựa vào mấy ý sau :

- Lý do cuộc họp làng chuột ;
- Cảnh họp làng chuột lúc đầu và sáng kiến "đeo nhạc cho mèo";
- Cảnh họp làng chuột lúc cử người "đeo nhạc cho mèo";
- Kết quả việc cử người và thực hiện sáng kiến.

2. Cảnh họp làng chuột lúc đầu và lúc cử người "đeo nhạc cho mèo" rất đối lập nhau. Hãy chỉ ra và nêu ý nghĩa của những chi tiết đối lập ấy.

3*. Em có nhận xét gì về việc tả các loại chuột trong truyện ? Phải chăng mỗi loại chuột ám chỉ một loại người nào đó trong xã hội cũ ?

4*. Trong cuộc họp của làng chuột, ai có quyền xướng việc và sai khiến ? Ai phải nghe theo và nhận những việc khó khăn, nguy hiểm ?

5. Mục đích chính của truyện ngũ ngôn là khuyên nhủ, răn dạy con người ta bài học nào đó trong cuộc sống. Truyện *Đeo nhạc cho mèo* đưa ra bài học gì ?

Ghi nhớ

- *Truyện Đeo nhạc cho mèo* miêu tả sinh động, sâu sắc làng chuột và từng loại chuột (qua cuộc họp của hội đồng chuột và tên gọi, bộ dạng, hành động, ngôn ngữ, tính cách của nhân vật). Truyện khuyên nhủ người ta luôn phải cân nhắc đến điều kiện và khả năng thực hiện khi dự định làm một công việc nào đó. Truyện còn phê phán những ý tưởng viển vông, những kẻ ham sống sợ chết, chỉ bàn mà không dám hành động, trút công việc khó khăn nguy hiểm cho những người dưới quyền.
- Thành ngữ : "Đeo nhạc cho mèo" ("Đeo chuông cho mèo", "Treo chuông cổ mèo").

LUYỆN TẬP

Phân tích, đánh giá tính cách chuột Cống.